

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ในการที่จะประกาศสิทธิ์ในพรจากพ่อ จงทำตามศรัทธาในทุกย่างก้าว ทำให้ทุกการกระทำของลูกนั้นดี
- คำถาม:** ผู้ใดสามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบา?
- คำตอบ:** เมื่อบราห์มาบายาให้การรับประกันว่า ลูกคนใดมีค่าต้องมารับใช้และให้ความสุขแก่ทุกคน เขาไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของเขา เมื่อบราห์มาบายาพูดถึงเขาเช่นนี้ เขาก็สามารถนั่งบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบาได้
- คำถาม:** ลูกๆ ผู้รับใช้ทางจิตกำลังทำงานรับใช้อะไรกับชีพบบาในเวลา?
- คำตอบ:** ลูกคือผู้รับใช้ทางจิตที่ไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่วัตถุธาตุทั้ง 5 ด้วย เหตุนี้เองลูกจึงเป็นนักสังคสมงเคราะห์ที่แท้จริง
- เพลง:** ประกาศสิทธิ์ในพรจากแม่และพ่อ

โอมซานติ ลูกๆ ได้ยินเพลงแล้ว ในความเป็นจริงลูกได้รับพรจากพ่อแม่ทางโลก เมื่อลูกๆ ถูกเขาลงแทบเท้าของพ่อแม่ของพวกเขา พวกเขาได้รับพรจากพ่อแม่ กลองเหล่านั้นไม่ได้มีการตีรัวขึ้นสำหรับพ่อและแม่ทางโลก การรัวกลองหมายถึงผู้คนมากมายสามารถที่จะได้ยินสิ่งนี้ มีการร้องเพลงให้กับพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด “ท่านคือแม่และพ่อและเราคือลูกๆ ของท่าน ด้วยพรและความเมตตาของท่าน เราได้รับความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด” คำยกย่องนี้กล่าวไว้ในบารัต อย่างแน่นอนที่สิ่งนี้ต้องเกิดขึ้นในบารัตด้วยเหตุนี้เองมีการร้องเพลงที่นี้ ลูกควรที่จะไปสู่ความไม่มีขีดจำกัดอย่างสมบูรณ์ สติปัญญาพูดว่าเพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นคือผู้สร้างสวรรค์ ผู้คนในยุคทองมีความสุข ไม่สามารถมีร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เหตุนี้เองจึงมีการร้องเพลงว่าทุกคนจดจำพระเจ้าในเวลาของความทุกข์ แต่ไม่มีใครจดจำท่านในเวลาของความทุกข์ ถึงครึ่งหนึ่งของวงจรเมื่อมีความทุกข์ทุกคนก็จะจดจำท่าน ในยุคทองมีความสุขเหลือประมาณ ดังนั้นจึงไม่มีใครที่นั่นจดจำท่าน เป็นเพราะมนุษย์ในเวลานี้มีสติปัญญาเป็นหิน พวกเขาจึงไม่เข้าใจสิ่งใด ในยุคเหล็กมีความสุขเหลือประมาณ มีการบราและการทะเลาะเบาะแว้งมากมาย ไม่ว่านักปราชญ์นั้นจะเรียนรู้มาเพียงไรก็ตาม พวกเขาก็ไม่เข้าใจความหมายของเพลงเหล่านี้เลย แม้ผู้คนจะพูดว่า “ท่านคือแม่และพ่อ” พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าเป็นแม่และพ่อใดที่พวกเขากำลังยกย่อง สิ่งนี้กล่าวไว้ถึงผู้คนมากมาย แม้ว่าพวกเขาทั้งหมดเป็นลูกๆ ของพระเจ้า ทุกคนก็ไม่มีความสุขในเวลา นี้ ไม่มีใครที่มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัด ใครบางคนได้รับความสุขจากพร เมื่อไม่มีพรก็มีความสุข พ่อท่านได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้เดียวที่มีความเมตตา แม้กระทั่งผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาที่เรียกได้ว่ามีความเมตตา ลูกๆ เข้าใจว่าในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาพวกเขา ร้องเพลง “ท่านคือแม่และพ่อ” สิ่งนี้ถูกต้องแม่นยำอย่างสมบูรณ์ อย่างไรก็ตามหากใครบางคนฉลาด เขาก็จะถามว่าหากดวงวิญญาณสูงสุดเรียกพระเจ้าผู้เป็นพ่อและแล้วท่านจะเรียกได้ว่าเป็นแม่ได้อย่างไร สติปัญญาของพวกเขาจะตรงไปหาจากดอัมบา(แม่ของชาวโลก)และดังนั้นก็ควรที่จะตรงไปหาจากดอัมบา(พ่อของชาวโลกด้วย) บราห์มาและสรส์วตีไม่ใช่เทวาและเทวี คำยกย่องนี้ไม่สามารถให้กับพวกเขาได้ เป็นการผิดที่จะเรียกพวกเขาว่าแม่และพ่อ แม้ว่าผู้คนร้องสรรเสริญนี้แก่พ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด พวกเขาก็ไม่เข้าใจว่าท่านกลายเป็นแม่และพ่อได้อย่างไร เวลานี้ลูกๆ ได้รับการบอกให้ประกาศสิทธิ์ในพรจากแม่และพ่อ นั่นคือให้ทำตามศรัทธา หากการกระทำของลูกนั้นดีลูกก็ได้รับพรโดยอัตโนมัติ หากการกระทำของลูกไม่ดี หากลูกเฝ้าแต่เป็นเหตุของความทุกข์ให้แก่ผู้อื่น หากลูกไม่จดจำแม่และพ่อ และลูกไม่ได้ดูแลผู้อื่นให้มีการจดจำระลึกถึง ลูกก็ไม่สามารถได้รับพร และลูกก็จะไม่สามารถได้รับความสุขมาก ลูกจะไม่สามารถไต่บัลลังก์หัวใจของพ่อได้ หากลูกไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ (บราห์มา บาบา) นั่นก็หมายความว่าลูกได้ไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบาด้วย คำยกย่องนี้ได้ให้ไว้แก่แม่และพ่อนั้น สติปัญญาควรจะถูกดึงขึ้นไปหาแม่และพ่อที่ไม่มีขีดจำกัด ไม่มีสติปัญญาของใครถูกดูดดึงเข้าหาบราห์มา ถึงแม้ว่าสติปัญญาของใครบางคนถูกดึงไปหาจากดอัมบา และพวกเขาก็ได้จัดงานออกร้านในนามของเธอด้วยเช่นกัน ไม่มีใครเข้าใจหน้าที่การงานของเธอ ลูกเข้าใจว่า ตามกฎแล้ว แม่ที่แท้จริงของลูกคือบราห์มานี้ ต้องเป็นที่เข้าใจและจดจำด้วยเช่นกันว่า พร้อมกันกับการเป็นบราห์มา ผู้เป็นพ่อ ท่านก็เป็นแม่ด้วย ลูกเขียนถึงชีพบบา ในการดูแลของบราห์มาและดังนั้นพร้อมกันกับการเป็นพ่อของลูก ท่านก็เป็นแม่ของลูกด้วยเช่นกัน ลูกๆ ต้องไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของพ่อนี้ เพราะชีพบบาได้เข้ามาในผู้นี้ เมื่อผู้นี้ได้ให้การรับประกันกับบาบาว่าลูกคนนั้นดีมาก และมีค่าต้องมารับใช้เขาให้ความสุขต่อทุกคน เขาไม่ได้ให้ความทุกข์แก่ใครด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของเขา

และแล้วเขาก็สามารถไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของชีพบบา ไม่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ลูกแสดงออกผ่านความคิด คำพูดและการกระทำของลูก สิ่งนั้นควรจะให้ความสุขกับทุกคน อย่าได้เป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ความคิดของการสร้างความทุกข์ก่อนอื่นเข้าไปสู่จิตใจ อย่างไรก็ตามเมื่อลูกนำความคิดไปสู่การกระทำนั้นก็เป็นการบาป อย่างแน่นอนที่พายุจะเกิดขึ้นในจิตใจ แต่ลูกต้องไม่นำสิ่งเหล่านั้นไปสู่การกระทำ หากใครบางคนไม่พอใจ มาและถามพ่อ” บาบา เป็นเพราะประเด็นนี้ที่พวกเขา นั้นไม่พอใจ” และแล้วبابาก็จะอธิบาย ไม่ว่าอะไรก็ตาม ก่อนอื่นสิ่งนั้นเข้าไปสู่จิตใจ การพูดก็เป็นการทำด้วย หากลูกต้องการได้รับพรจากแม่และพ่อ ลูกต้องทำตามศรัทธา เป็นประเด็นที่ลึกซึ้งอย่างมากที่จะเรียกผู้เดียวที่ว่า “แม่และพ่อ” บราห์มานั้นเป็นพ่อและแม่อาวโซ เวลานี้ใครที่พ่อนี้จะเรียกว่าแม่? แม่นี่(บราห์มา)จะเรียกใครว่าแม่? แม่นี่ไม่สามารถมีแม่ เช่นที่ชีพบบาไม่มีพ่อ ในทำนองเดียวกันแม่บราห์มานี้ก็ไม่มีแม่ สิ่งหลักที่อธิบายแก่ลูกก็คือหากลูกทำให้ใครเป็นทุกข์ด้วยความคิด คำพูด หรือการกระทำของลูก ลูกจะได้รับความทุกข์และสถานภาพของลูกจะถูกละลาย อยู่อย่างซื่อสัตย์กับพระเจ้าที่เป็นเจ้าที่แท้จริง อยู่อย่างซื่อสัตย์ต่อผู้ขึ้นด้วย ดาด้านี้จะให้ประกาศนียบัตรด้วยการพูดว่า: บาบาลูกนี้ดีและมีค่า บาบาจะยกย่องดวงวิญญาณ และพูดว่า ลูกเป็นผู้มีค่าต้องงานรับใช้ที่ลูกรับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจ และทรัพย์สินสมบัติของลูก เมื่อลูกไม่ได้เป็นเหตุของความทุกข์แก่ใคร ลูกก็สามารถที่จะไต่ขึ้นไปบนบัลลังก์หัวใจของบิดาและแม่ได้ การไต่ขึ้นไปสู่หัวใจของผู้นี้หมายถึงไปสู่บัลลังก์ของผู้เดียว ลูกๆที่มีค่าคิดเสมอถึงวิธีการที่พวกเขาจะสามารถกลับมาที่มีค่าควรแก่การนั่งอยู่บนบัลลังก์ได้ นี่คือความใส่ใจที่ลึกซึ้งที่พวกเขา มี 8 บัลลังก์ตามลำดับกันไป และแล้วก็ 108 และแล้วก็ 16,108 อย่างไรก็ตามลูกต้องประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่ได้เป็นการเหมาะสมกับดวงวิญญาณที่จะนั่งบนบัลลังก์เมื่อมี 2 องศาที่น้อยลงไป ลูกๆที่มีค่าจะทำความเพียรพยายามอย่างมากด้วยการตระหนักรู้ว่าหากพวกเขาไม่ประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของสุริยวงศ์จากبابาในเวลานี้ พวกเขาจะไม่ประกาศสิทธิ์นั้นในทุกวงจร หากลูกไม่ได้ถูกร้อยเข้าไปในลูกประจำแห่งชัยชนะในเวลานี้ ลูกก็จะไม่ถูกร้อยในทุกวงจร การแข่งไปข้างหน้าเกิดขึ้นในทุกวงจร หากมีการสูญเสียในเวลานี้ ก็จะมีการสูญเสียในทุกวงจร นักธุรกิจที่ดีคือผู้ทำตามศรัทธาและทำตามแม่และพ่ออย่างสมบูรณ์ และไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์ให้กับใคร ภายในนั้น ความทุกข์อันดับหนึ่งคือดาบของตัณหาราคะ พ่อพูดว่า: อัจชะ ถึงแม้ว่าลูกนั้นจะคิดว่าเป็นพระเจ้ากฤษณะที่พูด เขาเองก็อันดับหนึ่งด้วย ลูกควรจะยอมรับสิ่งที่เขาพูด และแล้วลูกก็สามารถที่จะกลายเป็นนายแห่งสวรรค์ พวกเขาคิดว่ากฤษณะว่าเป็นพระเจ้า และการชี้แนะที่เขาให้นั่นคือศรัทธา อัจชะ ทำตามการชี้แนะของเขา เพราะเขาเองก็พูดว่า ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่ลูกต้องเอาชนะ เป็นเพียงเมื่อลูกเอาชนะกิเลสนี้เท่านั้นที่ลูกจึงจะสามารถไปสู่ดินแดนของกฤษณะได้ อย่างไรก็ตามไม่มีเรื่องของกฤษณะพูดเช่นนี้เพราะศรัทธากฤษณะเป็นเด็กเล็กๆ เขาจะสามารถให้การชี้แนะได้อย่างไร? เขาจะให้การชี้แนะเมื่อเขานั้นเติบโตขึ้นและนั่งบนบัลลังก์ เพียงเมื่อเขานั้นกลับมาที่มีค่าควรแก่การให้การชี้แนะเท่านั้นที่เขาจึงจะสามารถปกครองอาณาจักร เวลานี้ชีพบบาพูดว่า”จดจำพ่อในโลกที่ไม่มีตัวตน” ศรัทธากฤษณะจะพูดว่า: จดจำนั้นในสวรรค์ เขาพูดด้วยเช่นกันว่า ลูกต้องเอาชนะตัณหาราคะศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ลูกจะไม่ได้รับยาพิษใจที่นั่น ดังนั้นละทิ้งยาพิษที่นี้และกลับมาบริสุทธิ์ เป็นพ่อของกฤษณะที่หนึ่งที่นี่และอธิบาย อัจชะ มนุษย์ได้นำชื่อพ่อออกไปและใส่ชื่อของลูกเข้าไปแทน เขาเองนั้นก็เต็มไปด้วยคุณธรรมที่สูงส่งทั้งหมด ได้มีการเขียนไว้ด้วยเช่นกันในกิตติ: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด อย่างไรก็ตามพวกเขาไม่เชื่อกฤษณะ พวกเขาไม่แม้กระทั่งทำตามคำสอนของกฤษณะ พวกเขาคิดว่าพวกเขาจะทำตามคำสอนของกฤษณะเมื่อศรัทธากฤษณะเองนั้นได้มา อย่างไรก็ตามจนกระทั่งถึงเวลานั้นพวกเขาก็เฝ้าแต่จมน้ำ ชานยาสซีและอื่นๆไม่สามารถพูดว่า พวกเขาได้มาเพื่อสอนราชาโยคะ เพียงพ่อเท่านั้นที่บอกสิ่งนี้แก่ลูก และอธิบายว่านี่คือประเด็นของยุคแห่งการบรรจบพบกัน กฤษณะเคยคงอยู่ในยุคทอง ต้องมีใครบางคนที่ทำให้เขามีค่าอย่างมาก ชีพบบาเองนั้นพูดว่า: เวลานี้ พ่อ กำลังทำให้กฤษณะและทั้งราชวงศ์ของเขามีค่าควรแก่การไปสวรรค์ บาบาท่านหนักมากเพื่อที่ลูกๆ จะไปสวรรค์และประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ไม่เช่นนั้นแล้วลูกจะต้องไปและทำงานให้กับผู้ที่ประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง ลูกต้องประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกจากพ่อ ถามตนเองว่า: ฉันมีค่าเพียงพ่อไหม? ผู้ที่มีค่านั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน: มีสูงสุด ปานกลาง และต่ำสุด ผู้ที่สูงที่สุดไม่สามารถอยู่อย่างซ่อนเร้น พวกเขาจะมีความเมตตาในหัวใจของเขาที่จะรับใช้บาร์ต นักสังคมสงเคราะห์นั้นก็ตามลำดับกันไปด้วยเช่นกัน สูงสุด ปานกลาง และที่ต่ำสุด บางคนก็จะขโมยจากบุคคลอื่น พวกเขาขายสิ่งที่เป็นของบุคคลอื่นและได้รับเงินมาจากสิ่งนั้น ดังนั้นพวกเขาจะสามารถเรียกได้ว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์ที่มีค่าได้อย่างไร มีผู้คนมากมายที่เรียกตนเองว่าเป็นนักสังคมสงเคราะห์เพราะพวกเขาได้รับใช้สังคม เพียงพ่อเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่แท้จริง ลูกเองก็พูดว่าลูกเป็นผู้รับใช้ทางจิตด้วยเรานั้นไม่เพียงแต่ชำระทั้งโลกให้บริสุทธิ์เท่านั้น แต่เราชำระวัตถุธาตุด้วย ชานยาสซีไม่เข้าใจว่าวัตถุธาตุในปัจจุบันนั้นดาโมประธาน และพวกเขาเองนั้นต้องกลับมาสะโตประธาน เมื่อวัตถุธาตุนั้นสะโตประธาน ร่างกายของลูกนั้นก็สะโตประธานด้วยเช่นกัน บาบาอธิบายอย่างมากมาย แต่ลูกก็ยังคงลืม ผู้ที่ถ่ายทอดให้กับผู้อื่นก็จะทำได้ หากลูกไม่ให้อาน ลูกก็ไม่สามารถเข้าถึงได้ บัพดาตาประกาศชื่อเสียงของผู้รับใช้ที่ดี แม้แต่ลูกๆก็เข้าใจว่าบุคคลใดฉลาดในการทำงานรับใช้ ผู้ที่

อยู่ในงานรับใช้ก็ได้ขึ้นไปในบัลลังก์หัวใจของบาบา ให้ทำตามแม่และพ่อเสมอ กลับมามีค่าควรแก่การนั่งบนบัลลังก์หัวใจของท่าน ผู้ที่ซ่องแหวะในการรับใช้ผู้อื่นก็จะให้ความสุขแก่ผู้อื่น มองดูในกระจกหัวใจของลูกเอง: ฉันเป็นลูกที่มีค่าของบาบาไหม? ลูกจะสามารถเขียนชาร์ตของงานรับใช้ที่ลูกทำด้วยเช่นกันแล้วส่งไป: นี่คือนงานรับใช้ที่ฉันกำลังทำ เวลานี้ตัดสินใจเพื่อตนเอง เพื่อที่พ่อจะเข้าใจด้วยเช่นกันว่าลูกนั้นสูงสุด ปานกลาง หรือต่ำสุด ลูกๆเองก็เข้าใจว่าใครคือคนที่ซ้าง และกองทัพม้าคือใคร ไม่มีใครสามารถอยู่อย่างซ่อนเร้นได้ หากลูกส่งชาร์ตของลูกให้แก่พ่อ บาบาก็สามารถตัดเตือนลูก ลูกเฝ้าแต่ได้รับการตัดเตือนถึงแม้ว่าลูกจะไม่ส่งชาร์ตของลูก เวลานี้ประกาศสิทธิ์ในมรดกมากเท่าที่ลูกต้องการ และแล้วลูกก็จะได้รับประกาศนียบัตรจากบัปเตดดา นี่คือแม่อาวูโส ลูกสามารถได้รับประกาศนียบัตรจากท่าน แม่ที่น่าอัศจรรย์นี้ไม่ได้มีแม่เช่นที่พ่อนั้นไม่ได้มีพ่อ อย่างไรก็ตามในบรรดาผู้หญิง มามาเป็นอันดับหนึ่ง จากัดอัมบาได้รับการยกย่องในละคร เธอได้ทำงานรับใช้มากมายด้วยเช่นกัน เช่นที่บาบาเคยออกไปข้างนอก มามาเองเช่นกันออกไปภายนอกด้วย เธอเคยรับใช้ในหมู่บ้านเล็กๆ เธอเป็นผู้ที่ฉลาดที่สุด บาบามีบาบาอาวูโสอยู่กับท่าน ดังนั้นลูกๆต้องดูแลเอาใจใส่ผู้นี้ด้วย ในยุคทองปวงประชาเองก็มีความสุขอย่างมาก พวกเขามีพระราชวัง แม่ว้าวและพ่อว้าวฯฯ ทุกสิ่ง อัจชะ ลูกๆจงอยู่อย่างมีความสุขและมั่งคั่ง! อย่าได้ลืม และลูกต้องไม่จดจำใครอื่นเช่นกัน เป็นเพราะเป็นชีพบาบาที่ลูกต้องจดจำ ลูกต้องลิ้มรสของลูกเอง ดังนั้นลูกจะสามารถจดจำใครอื่นได้อย่างไร อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัปเตดดา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าได้ทำให้ใครไม่พอใจ ทำให้ทุกคนมีความสุขด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก และได้รับพรจากพ่อและครอบครัว
2. กลับมาเป็นลูกๆที่มีค่าและทำงานรับใช้ทางจิตของบาบารัต มีหัวใจที่มีความเมตตาและกลายเป็นนักสังคัมสงเคราะห์ทางจิต รับใช้ด้วยร่างกาย จิตใจและทรัพย์สมบัติของลูก คงอยู่อย่างจริงแท้กับพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริง

พร: พร: ขอให้ลูกเป็นสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่และซัดเส่นได้คำพูดของลูกสองครั้ง(เน้นย้ำ)และทำให้คำพูดของลูกมีค่า คำพูดของลูกๆต้องเป็นคำพูดที่ผู้ที่กำลังฟังจะกระหายที่จะได้ยินลูกพูดบางสิ่ง นี่เรียกได้ว่าเป็นการพูดคำพูดที่สูงส่ง มีค่า คำพูดที่สูงส่งไม่ใช่เป็นคำพูดที่มากมาย ถ้าบางคนเฝ้าแต่พูดเมื่อไรก็ตามที่เขาต้องการ คำพูดเหล่านั้นก็จะไม่เรียกว่าเป็นคำพูดที่สูงส่ง ลูกคือสัทกูรูที่ยิ่งใหญ่ ลูกๆของสัทกูรู และดังนั้นแต่ละคำพูดของลูกคือคำพูดที่สูงส่ง ในเวลาใดก็ตามและในสถานที่ใดก็ตาม เพียงพูดคำพูดที่จำเป็น ยุกตียุกต์ และให้ประโยชน์สำหรับตนเองและสำหรับดวงวิญญาณอื่นๆ ให้ความสำคัญสองเท่าต่อคำพูดของลูก

คติพจน์: เป็นเพชรพลอยผู้มีความคิดที่บริสุทธิ์และเป็นบวกและเฝ้าแต่ทำให้โลกสว่างไสวด้วยลำแสงของลูก

***** โอม ชานดี *****